

Obowiązki dla organów administracji publicznej dotyczące postępowania dowodowego

- Zasada prawdy obiektywnej – art. 7 k.p.a., art. 122 o.p.
- Zasada czynnego udziału strony w postępowaniu – art. 10 § 1 k.p.a., art. 123 § 1 o.p.
- Zasada oficjalności postępowania dowodowego/zasada dysponowania zakresem postępowania dowodowego przez prowadzący postępowanie organ administracji publicznej – art. 77 k.p.a. i art. 187 § 1 o.p.
- Uzasadnienie faktyczne decyzji/postanowienia – art. 107 § 3 k.p.a., art. 124 § 2 k.p.a. oraz art. 210 § 4 o.p., art. 217 § 2 o.p.

Zasada prawdy materialnej a formalnej

- W myśl zasady formalnej ustalenia faktyczne powinny być zgodne przede wszystkim z zebrany materiałem dowodowym (dostarczonym przez uczestników postępowania)
- W myśl zasady prawdy materialnej ustalenia powinny być zgodne z rzeczywistością. Zasada ta nakazuje, aby „uznawać za fakt nie to, co, według subiektywnego przekonania, uważa za fakt sama władza, lecz to, co, według zasad dowodzenia, może być obiektywnie za fakt uznane”

Dowody i postępowanie wyjaśniające

- „W toku postępowania organy administracji publicznej (...) z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy...” – art. 7 k.p.a.
- Dowodem może być wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy. Warunkiem jest brak sprzeczności z prawem. Dowód w rozumieniu k.p.a. pozwala na wysunięcie twierdzenia o istnieniu lub nieistnieniu pewnych faktów lub prawdziwości albo jej braku twierdzenia o nich
- Postępowanie wyjaśniające jest to nie tyle poszukiwanie faktów – to bardzo często mamy pod ręką – ile ustalenie zespołu faktów prawotwórczych, tj. podlegających ocenie prawnej

Dowody i postępowanie wyjaśniające

Fakty notoryjne i znane organowi z urzędu (art. 77 § 4 k.p.a.)

Domniemanie:

- Faktyczne - na podstawie już ustalonych faktów ustala się inne, istotne dla sprawy fakty.
- Prawne - wynikają z przepisów prawa nakazującego przyjęcie poszukiwanego faktu w oparciu o inny fakt:
 - Proste – dopuszczają przeciwdowód
 - Niezbite – nie dające się obalić przeciwdowodem

Uprawdopodobnienie - cechuje się mniejszą pewnością wykazania faktów niż udowodnienie dając tylko uwiarygodnienie twierdzenia o nich, a nie pewność ich zaistnienia.

Fikcja prawna - oznacza świadome przyjmowanie oczywistych twierdzeń fałszywych za prawdziwe oraz przyjmowanie za zgodne z prawdą twierdzeń w oderwaniu od tego, czy odpowiadają one rzeczywistości, np. przy doręczeniach

(Marsz Niepodległości 2018 r.)

Ustawa z dnia 24 lipca 2015 r. - Prawo o zgromadzeniach
(tekst jedn. Dz.U. z 2018 r., poz. 408 ze zm.)

- Treść decyzji zakazującej marszu
<https://twitter.com/hannagw/status/1060163319397576704>

- Podstawa prawna zakazu – art. 14 pkt 2

„Organ gminy wydaje decyzję o zakazie zgromadzenia nie później niż na 96 godzin przed planowaną datą zgromadzenia, jeżeli: jego odbycie może zagrażać życiu lub zdrowiu ludzi albo mieniu w znacznych rozmiarach, w tym gdy zagrożenia tego nie udało się usunąć w przypadkach, o których mowa w art. 12 lub art. 13”

- Przykład postępowania hybrydowego – art. 16

„Odwołanie od decyzji o zakazie zgromadzenia wnosi się bezpośrednio do sądu okręgowego właściwego ze względu na siedzibę organu gminy w terminie 24 godzin od jej udostępnienia w Biuletynie Informacji Publicznej. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji o zakazie zgromadzenia”.

Uprawdopodobnienie (Marsz Niepodległości 2018 r.)

- "Wolność zgromadzeń pełni doniosłą rolę w demokratycznym państwie prawa (...) prawo do zgromadzeń jest chronione konstytucją" - powiedział w uzasadnieniu orzeczenia sędzia Michał Jakubowski. Dodał, że decyzja o zakazie "jest możliwa po starannym zbadaniu sprawy i musi zawierać przekonujące uzasadnienie".
- Jak podkreślił sędzia, w sprawie tej organ gminy nie **uprawdopodobnił** okoliczności, że w związku z tą manifestacją może dojść do zagrożenia życia i zdrowia oraz mienia w znacznych rozmiarach, a to była główna przesłanka wydanego zakazu.

<https://www.gazetaprawna.pl/artykuly/1339781,sad-okregowy-uchylil-decyzje-o-zakazie-organizacji-marszu-niepodleglosci.html?fbclid=IwAR0DAWcSbcsZe5m4gxxOFFNwuTBVklRFBiCaC2nyMuXiQ1CK3XSfaoIMX9Y>

Zbudujmy definicję

- **Fakt** – nie tylko konkretne zdarzenie ograniczone w przestrzeni i czasie, ale:
 - Wszelkie przejawy wewnętrznego życia ludzkiego – zamiar, dobra czy zła wola, świadomość, poczytalność itd.
 - Przejawy świata zewnętrznego – np. stan drogi, pogoda, ciepłota pomieszczeń
- **Dowód** – środek dowodowy, a zatem ten środek, który umożliwia dowodzenie, a więc pozwala na przekonanie się o istnieniu lub nieistnieniu oznaczonych **faktów**, a tym samym o prawdziwości względnie nieprawdziwości twierdzeń o tych **faktach**. Też – wszelkie źródła prawdziwych informacji umożliwiających dowodzenie
- **Materiał dowodowy** – ogół **dowodów**, których zebranie jest konieczne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy

Klasyfikacja środków dowodowych

- **Bezpośrednie i pośrednie** – kryterium sposobu zetknięcia się organu orzekającego z faktem będącym przedmiotem dowodu
- **Rzeczowe i osobowe oraz ustne i pisemne** – kryterium rodzaju źródła informacji
- **Mieszane (osobowo-rzeczowe) – dokumenty i opinie biegłych** – kryterium źródła informacji
- **Podstawowe i posiłkowe** – kryterium dopuszczalności przeprowadzenia danego środka dowodowego
- **Uregulowane i nieuregulowane w przepisach k.p.a. (nazwane i nienazwane)** – kryterium regulacji prawnej środków dowodowych

System środków dowodowych

- Dowód z dokumentu
 - Dokument prywatny – moc inaczej w k.p.a., inaczej w o.p.
 - Dokument urzędowy – art. 76 k.p.a.
- Zeznania świadków [\(link\)](#)
- Opinie biegłych
- Oględziny
 - Eksperyment dowodowy - <https://www.youtube.com/watch?v=yVPBRNBsb1o&feature=youtu.be>
- Przeglądanie stron – art. 86 k.p.a.
- Oświadczenia stron
- Środki dowodowe nienazwane

Miejsce oświadczeń woli w postępowaniu dowodowym – art. 75 § 2 k.p.a.

(przykład pytania egzaminacyjnego)

Należy poruszyć kwestie:

- Przesłanek dopuszczalności odebrania od strony oświadczenia. Muszą być spełnione łącznie. Chodzi o przesłanki:
 - Przepis prawa nie wymaga wprost przedłożenia zaświadczenia – powiązać z art. 220 § 2 k.p.a.
 - Strona zgłasza wniosek, że chce złożyć oświadczenie
- Ograniczeń podmiotowych złożenia oświadczenia:
 - Oświadczenie składa strona (osobiście a nie przez pełnomocnika), pod rygorem odpowiedzialności za fałszywe zeznania.
- Oświadczenie strony jako faktu przyznanego przez stronę
 - Fakt przyznany – niebudzący wątpliwości co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy (art. 229 k.p.c.)
- Domniemania prawdziwości oświadczenia strony
 - Oświadczenie korzysta z domniemania prawdziwości, jeżeli nie jest sprzeczne z innymi dowodami lub okolicznościami i faktami znanymi organowi administracji
- Odpowiedzialności za fałszywe zeznania:
 - Strona składa oświadczenie pod rygorem odpowiedzialności za fałszywe zeznania
 - Organ orzekający uprzedza stronę o odpowiedzialności za fałszywe zeznania, ponieważ jest to przesłanka konieczna dla pociągnięcia do odpowiedzialności karnej

Fotografia jako środek dowodowy nienazwany

(poniższe zdjęcie oraz zdjęcia będące tłem poprzednich slajdów ukazują przypadki zajęcia pasa drogowego)

Zasady postępowania dowodowego

- Zasada prawdy obiektywnej – zasada ogólna
- Zasady szczególne:
 1. Zasada dysponowania zakresem postępowania dowodowego przez prowadzący postępowanie organ administracji publicznej (zasada oficjalności postępowania dowodowego) – art. 77 § 1 k.p.a.
 2. Zasada domniemania ustaleń stanu faktycznego na korzyść strony (art. 81a k.p.a.)
 3. Zasada bezpośredniości postępowania dowodowego
 4. Zasada otwartego systemu dowodów
 5. Zasada równej mocy środków dowodowych
 6. Zasada czynnego udziału strony w postępowaniu dowodowym
 7. Zasada swobodnej oceny dowodów

Nakaz rozstrzygania niedających się usunąć wątpliwości faktycznych na korzyść strony (art. 81a k.p.a.)

§ 1. Jeżeli przedmiotem postępowania administracyjnego jest nałożenie na stronę obowiązku bądź ograniczenie lub odebranie stronie uprawnienia, a w tym zakresie pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego, wątpliwości te są rozstrzygane na korzyść strony.

1. Jaki jest przedmiot postępowania administracyjnego?
2. W jakich sytuacjach można stosować powyższą zasadę?
3. Co oznacza zwrot: „niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego”?

Zasada *in dubio pro reo* nie nakłada obowiązku przyjęcia wersji najkorzystniejszej dla strony, lecz wyraża zakaz czynienia niekorzystnych domniemań, w sytuacji gdy stan dowodów nie pozwala na ustalenie faktów

„Niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego” - znaczenie

- O niedających się usunąć wątpliwościach co do stanu faktycznego można mówić wówczas, gdy po podjęciu możliwych prób ustalenia rzeczywistego stanu rzeczy oraz dokonania pełnej swobodnej oceny dowodów, nadal występują wątpliwości co do faktów istotnych dla sprawy
- Wątpliwości te powinny mieć charakter konkretny i realny, co oznacza, że nie mogłyby zostać rozstrzygnięte przez dalsze czynności procesowe
- Reguła ta dotyczy przypadków, w których na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego nie można przyjąć, że dana okoliczność faktyczna została jednoznacznie wykazana

Nakaz rozstrzygania niedających się usunąć wątpliwości faktycznych na korzyść strony – wyłączenia (art. 81a § 2 k.p.a.)

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się:

- 1) jeżeli w sprawie uczestniczą strony o spornych interesach lub wynik postępowania ma bezpośredni wpływ na interesy osób trzecich;
- 2) jeżeli przepisy odrębne wymagają od strony wykazania określonych faktów;
- 3) jeżeli wymaga tego ważny interes publiczny, w tym istotne interesy państwa, a w szczególności jego bezpieczeństwa, obronności lub porządku publicznego;
- 4) w sprawach osobowych funkcjonariuszy oraz żołnierzy zawodowych.

Ochrona strony przed niekorzystnym rozstrzygnięciem
w zakresie nałożenia obowiązku bądź ograniczenia lub
odebrania stronie uprawnienia

- Realizowana jest przez regulacje o charakterze:
 - Materialnym – art. 7a § 1 k.p.a.
 - Procesowym – art. 81a § 1 k.p.a.
- Nakaz ustawowy oceny dowodów wynikający z art. 7a § 1 i art. 81a § 1 k.p.a. oraz art. 2a o.p. mieści się w zasadzie swobodnej oceny dowodów

Wskazanie niespełnionych przesłanek do wydania decyzji zgodnej z żądaniem strony – art. 79a k.p.a.

§ 1. W postępowaniu wszczętym na żądanie strony, informując o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, organ administracji publicznej jest obowiązany do wskazania przesłanek zależnych od strony, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony. Przepisy art. 10 § 2 i 3 stosuje się.

§ 2. W terminie wyznaczonym na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, strona może przedłożyć dodatkowe dowody celem wykazania spełnienia przesłanek, o których mowa w § 1.

Postępowanie wyjaśniające gabinetowe

- Postępowanie prowadzone wtedy, gdy do udowodnienia stanu faktycznego wystarczające są dokumenty. Forma postępowania wyjaśniającego zapewniająca dominację pisemności nad zasadą ustności.
- Stosowane wtedy, gdy nie zachodzą przesłanki stosowania rozprawy.

Mediacja w postępowaniu administracyjnym

- Mediacja unormowana jest w:
 - rozdziale 5a (art. 96a – art. 96n), art. 35 § 5, 83 § 4, 263 § 1, 263a, 264 § 1a k.p.a.
 - Art. 115 – art. 118 p.p.s.a.
- Cel mediacji – art. 96a § 3 k.p.a.
- Przykład wykorzystania mediacji:
 - Mediacja może stanowić istotny element postępowania wyjaśniającego, w szczególności w sprawach skomplikowanych
- Przedmiot mediacji – dokonanie polubownego ustalenia stanu faktycznego, który daje podstawy do złożenia propozycji treści rozstrzygnięcia sprawy będącej przedmiotem postępowania administracyjnego

Przesłanki dopuszczalności mediacji (art. 93a § 1 k.p.a.)

- Mediacja dopuszczalna jest w toku postępowania (po wszczęciu postępowania w sprawie z urzędu lub na wniosek stron)
- Mediacja jest dopuszczalna, jeżeli pozwala na to charakter sprawy. Dotyczy zatem:
 - Spraw o charakterze spornym. Muszą:
 - Występować co najmniej dwie strony
 - Ich interesy prawne są sporne
 - Przepis prawa materialnego nie wyznacza jednoznacznie konsekwencji prawnej określonego stanu faktycznego
 - Mediacji ustalenia stanu faktycznego – wątpliwości co do ustalenia stanu faktycznego istnieją między stroną a organem

Mediacja w postępowaniu administracyjnym

Mediacja może mieć znaczenie w szczególności przy rozwiązywaniu konfliktów:

1. w sprawach, w których występuje wielość stron
2. w sprawach, w których może być zawarta ugoda
3. w sprawach, w których organ ma zamiar wydać decyzję na niekorzyść adresata i może się spodziewać odwołania (organ będzie wówczas także stroną mediacji)
4. w sprawach, w których wniesiony został środek odwoławczy od orzeczenia wydanego w pierwszej instancji (organ będzie wówczas stroną mediacji)

Zakres podmiotowy mediacji administracyjnej

- Mediacja może zachodzić w układzie:
 - Horyzontalnym – między stronami postępowania
 - Wertykalnym – między stronami postępowania a organem administracji publicznej, przed którym toczy się postępowanie + art. 106 k.p.a. (organ współdziałający)

W mediacji mogą uczestniczyć tylko te strony, które pozostają w sporze (bierność innych stron nie powinna uniemożliwiać przeprowadzenia mediacji i rozwiązania kwestii spornych).

Mediator nie jest uczestnikiem mediacji a jedynie podmiotem prowadzącym

Organ nie jest stroną w postępowaniu administracyjnym. Kim jest zatem w mediacji? Zob. 96a § 4 k.p.a.

Dobrowolność mediacji (art. 96a § 2 k.p.a.)

- Inicjatywa przeprowadzenia w sprawie mediacji (art. 96b k.p.a.):
 - Na wniosek
 - Z urzędu
- Czy inicjatywa organu do przeprowadzenia mediacji jest dla strony wiążąca?
 - Zob. art. 96b § 3, art. 96c
- Czy postanowienie o skierowaniu sprawy do mediacji jest zaskarżalne? (art. 96d § 1 w zw. z art. 141 § 1 k.p.a.)

Podmiot prowadzący mediacje, poufność mediacji, czas trwania

- Mediator
 - Wymagania do pełnienia funkcji mediatora – art. 96f k.p.a.
 - Obowiązek zachowania bezstronności – art. 96g k.p.a.
 - Wybierany zasadniczo przez uczestników mediacji – art. 96b § 2 i 3, art. 96d § 2 k.p.a.
- Poufność prowadzenia mediacji:
 - Art. 96j k.p.a., art. 96n § 2 k.p.a. – mediacja zasadniczo nie jest jawna
 - Art. 96i k.p.a. – możliwość zapoznania się z aktami sprawy przez mediatora
- Czas trwania mediacji
 - Art. 96e k.p.a.
 - Art. 35 § 5 k.p.a.

Sposób zakończenia mediacji (art. 96m i art. 96n k.p.a.)

Gdy osiągnięto cele mediacji – w protokole z mediacji są ustalenia co do sposobu załatwienia sprawy:

- Załatwienie sprawy zgodnie z ustaleniami z protokołu przebiegu mediacji (decyzja albo zatwierdzenia ugody)

Gdy nie osiągnięto celów mediacji

- Postanowienie o zakończeniu mediacji
- Organ załatwia sprawę (decyzją)

Jeżeli mediacja odbyła się **między stronami**, protokół z jej przebiegu (art. 96m k.p.a.) może być podstawą do zawarcia **ugody** przez strony. Ugodę można też zawrzeć przed mediatorem (zob. art. 121a k.p.a.)

Organ na ogólnych zasadach **zatwierdza ugodę**. Oznacza to, że jeżeli ugoda narusza prawo, interes społeczny lub słusze interesy stron – organ odmówi jej zatwierdzenia **niezależnie od treści protokołu z przebiegu mediacji między stronami** (zob. art. 118 k.p.a.)

Koszty mediacji

Koszty postępowania mediacyjnego (art. 96l k.p.a.) będą ponoszone przez:

- 1) organ administracji publicznej w sprawach, w których organ będzie uczestnikiem mediacji;
- 2) strony postępowania administracyjnego w sprawach, w których może być zawarta ugoda; koszty te będą obciążały strony w częściach równych, chyba że postanowią inaczej

Wysokość wynagrodzenia mediatora oraz jego wydatki podlegające zwrotowi – art. 263a k.p.a.

Ustalenie wysokości kosztów mediacji - art. 96l § 3 k.p.a. oraz art. 264 § 1a k.p.a.

Postępowanie uproszczone

- Nie należy go mylić z postępowaniem uproszczonym o charakterze administracyjnym (skargowo-wnioskowym i o wydawanie zaświadczeń)
- Postępowanie uproszczone z rozdziału 14 k.p.a. ma za przedmiotem rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy decyzją administracyjną

Administracyjne postępowanie uproszczone (art. 35 § 3a, art. 163b–163g k.p.a., art. 119 pkt 5 p.p.s.a.)

- Postępowanie uproszczone **wymaga szczególnego przepisu, kierującego określone sprawy do tego trybu.**
- Postępowanie uproszczone dotyczy interesu prawnego lub obowiązku jednej osoby
- W postępowaniu uproszczonym z wykorzystaniem urzędowego formularza, każde kolejne (zgłoszone w toku postępowania) żądanie strony należy rozpoznać osobno, jak nowe podanie.
- W postępowaniu uproszczonym zasadniczo stosuje się przepisy o **milczącym załatwieniu sprawy**
- Uproszczone postępowanie dowodowe – art. 163e k.p.a.
- Uproszczone uzasadnienie decyzji – art. 163f k.p.a.
- Zmiana trybu – art. 163d k.p.a.
- Środki odwoławcze – art. 163g k.p.a.

Rozprawa (art. 89 - art. 96 k.p.a.)

- Organ jest obowiązany przeprowadzić rozprawę, gdy:
 - Przyspieszy to lub uprości postępowanie
 - Wymaga tego przepis prawa
 - Zachodzi potrzeba uzgodnienia interesów stron **a także**
 - Jest to potrzebne do wyjaśnienia sprawy przy udziale świadków, biegłych (więcej niż jednego), w drodze oględzin

Wystarczy wystąpienie jednej z przesłanek. Z wnioskiem o przeprowadzenie rozprawy może wystąpić strona lub jedna ze stron.

Czynności przygotowawcze poprzedzające przeprowadzenie rozprawy

- Wezwanie stron do złożenia wyjaśnień, dokumentów i innych dowodów oraz do stawienia się na rozprawę (art. 90 § 2 pkt 1 k.p.a.)
- Wezwanie świadków i biegłych (art. 90 § 2 pkt 1 k.p.a.)
- Zawiadomienie o rozprawie państwowych i samorządowych jednostek organizacyjnych, organizacji społecznych, a także innych osób, jeśli ich udział w rozprawie jest uzasadniony ze względu na jej przedmiot (art. 90 § 3 k.p.a.)

Rozprawa

- Wezwanie na rozprawę – art. 91 k.p.a.
- Termin rozprawy – art. 92 k.p.a.
- Kierowanie rozprawą – art. 93 k.p.a.
- Konsekwencje nieobecności stron na rozprawie – art. 94 § 1 k.p.a.
- Odroczenie rozprawy – art. 94 § 2 k.p.a.:
 - Stwierdzenie poważnych nieprawidłowości w wezwaniu stron na rozprawę
 - Niestawienie się strony zostało spowodowane przeszkodą trudną do przewyciężenia
 - Z innej ważnej przyczyny
- Uprawnienia stron podczas rozprawy – art. 95 k.p.a.
- Policja sesyjna – art. 96 k.p.a.

Przepisy materialne do symulacji rozprawy

Podstawa prawna – ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

- Art. 77. 1. Wysokość opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego *nieruchomości* gruntowej, z zastrzeżeniem ust. 2 i 2a, podlega aktualizacji nie częściej niż raz na 3 lata, jeżeli wartość tej *nieruchomości* ulegnie zmianie. Zaktualizowaną opłatę roczną ustala się, przy zastosowaniu dotychczasowej stawki procentowej, od wartości *nieruchomości* określonej na dzień aktualizacji opłaty.
- 3. Aktualizacji opłaty rocznej dokonuje się z urzędu albo na wniosek użytkownika wieczystego *nieruchomości* gruntowej, na podstawie wartości *nieruchomości* gruntowej określonej przez rzeczoznawcę majątkowego.
- 4. Przy aktualizacji opłaty, o której mowa w ust. 1, na poczet różnicy między opłatą dotychczasową a opłatą zaktualizowaną zalicza się wartość nakładów poniesionych przez użytkownika wieczystego *nieruchomości* na budowę poszczególnych urządzeń infrastruktury technicznej po dniu dokonania ostatniej aktualizacji.
- Art. 156. 1. Rzeczoznawca majątkowy sporządza na piśmie opinię o wartości nieruchomości w formie operatu szacunkowego.
- Art. 78. 1. Właściwy organ zamierzający zaktualizować opłatę roczną z tytułu użytkowania wieczystego *nieruchomości* gruntowej powinien wypowiedzieć na piśmie wysokość dotychczasowej opłaty, do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego, przesyłając równocześnie ofertę przyjęcia jej nowej wysokości. W wypowiedzeniu należy wskazać sposób obliczenia nowej wysokości opłaty i pouczyć użytkownika wieczystego o sposobie zakwestionowania wypowiedzenia.
- 2. Użytkownik wieczysty może, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wypowiedzenia, złożyć do samorządowego kolegium odwoławczego właściwego ze względu na miejsce położenia *nieruchomości*, zwanego dalej "kolegium", wniosek o ustalenie, że aktualizacja opłaty jest nieuzasadniona albo jest uzasadniona w innej wysokości.
- 3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, składa się przeciwko właściwemu organowi. Ciężar dowodu, że istnieją przesłanki do aktualizacji opłaty, spoczywa na właściwym organie.
- Art. 79. 2. Kolegium wyznacza niezwłocznie termin pierwszej rozprawy, doręczając jednocześnie właściwemu organowi odpis wniosku.
- 3. Kolegium powinno dążyć do polubownego załatwienia sprawy w drodze ugody. Jeżeli do ugody nie doszło, kolegium wydaje orzeczenie o oddaleniu wniosku lub o ustaleniu nowej wysokości opłaty. Od orzeczenia kolegium odwołanie nie przysługuje.
- Art. 80. 1. Od orzeczenia kolegium właściwy organ lub użytkownik wieczysty mogą wnieść sprzeciw w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia. Wniesienie sprzeciwu jest równoznaczne z żądaniem przekazania sprawy do sądu powszechnego właściwego ze względu na miejsce położenia nieruchomości.

Niby wszyscy wiedzą, ale... LEX i Legalis

<https://youtu.be/go2xD8SXV8g>

- Warunek dostępu - należy być w zasięgu sieci WiFi wpa-e-czytelnia (budynek D)
- Hasło: a1eNLYtyzc25

Aforyzm na dziś

„Dwa są źródła poznania:
wcześniejsze – to poznanie wyrazów,
późniejsze – to poznanie rzeczy”.

Erazm z Rotterdamu